lænsde ikke vil kunne vente sig nær saa stor ønskelig Frequents med Hensyn til Persontrafiken dog vel heller ikke med Hensyn til Produktfrembringelser m. v., som en Bane fra et af de andre Udgangspunkter, men det deraf flydende directe og indirecte Tab bør ikke oversees. Det gjør mig ondt, at der fra et Par ærede Medlemmer er udtalt en saa dyb Mistillid til Esbjerghavnen, som Tilfældet har været. Jeg sigter navnlig til de to ærede Medlemmer for Randers Amts 2den Valgkreds (Nee) og for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Taylor), navnlig meente det sidstnævnte ærede Medlem, at Anlægget af Esbjerghavnen var Noget af det Daarligste, man havde foretaget sig. Jeg troer imidlertid, at den høitagtede Indenrigsminister saa grundig har imødegaaet den udtalte Mistillid til Esbjerghavnen, at der ikke behøver at føies Meget til. Jeg mener, at det var meget træffende, oplysende og overbevisende, naar den høitagtede Indenrigsminister meddeelte eller mindede om Erfaringer fra afvigte Sommer, hvor netop Skibe med det af ham anførte ikke ubetydelige Dybgaaende uden mindste Vanskelighed eller gaaede ud og ind gjennem det mistænkte Løb og med Hensyn til de Arbeider, der ere foretagne og fremdeles fortsættes for at skabe den ofte omtalte Havn ved Esbjerg, da har der jo heller ikke stillet sig nogensomhelst Vanskelighed i velen af den Art, som kunde berettige til at tvivle om Opnaaelsen af det tilsigtede Formaal, men Alt tegner jo paa det Allerbedste. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Nee) fremhævede som Noget, der skulde hjælpe til at svække Troen paa Seiladsen paa Esbjerg, at man havde Ebbe- og Flodtid to Gange i Døgnet, og at det altsaa kun var til bestemte Tidspunkter i Døgnet, at man med noget dyberegaaende Skibe kunde komme ud og ind gjennem Graadybet. Jeg antager, at vi ere temmelig enige om, at Esbjerg i Særdeleshed ventes benyttet som Udførselshavn fra Danmark, og i saa Henseende har det Mindre at betyde med de to Ebbetider Døgnet, idet man jo med den største Nøiagtighed kan vælge den gunstigste Flodtid til at forlade Havnen og passere Graadyb. Jeg troer derfor ikke, at denne Indvending har saa grumme Meget at betyde. Det samme ærede Medlem udtalte, at Havnen vilde saa godt som ingen Betydning faae, saalænge der ingen By er ved Esbjerg. Jeg indrømmer ganske vist, at det vilde have været en Fordeel, om man allerede havde havt en betydeligere By ved denne Havn, men jeg kan langtfra følge ham i, at Havnen ingen Betydning vil have, saalænge en saadan By mangler. I den Forbindelse, hvori Havnen vil komme til at staae med Jernbanen, vil man nok finde en Udvei til ganske godt at kunne drage sig Havnen til Nytte, førdi den større By mangler. Denne Sag troer jeg ikke vil falde vanskelig. Den allerstærkeste Mistillid, der er udtalt til Esbjerg Havn og vel ogsaa til de Jernbaneanlæg, der mere specielt knytte sig dertil, er vistnok fremkommen i den Udtalelse fra det ærede Medlem, som gik ud paa, at Trafiken vilde gaae fra Vest mod Øst. Det er en ganske besynderlig Mening, forekommer det mig, at nære, navnlig naar man tænker sig, hvad vi jo gjøre, at ville benytte de engelske Manneder, som — især for Øvegudsørselen ere, og endmere maae blive os af Vigtighed. At gaae fra Vest mod Øst, eller med andre Ord at gaae fra Jyllands Vestkyst til en Østlyst Havn for derfra at gaae omkring Skagen med sin ofte vanskelige Seilads, og saa styre Vest paa igjen, at den Stund man dog forhaabentlig vil have en nogenlunde tilfredsstillende Havn ved Esbjerg, dette maa af flere Grunde forekomme at være saa unaturligt, at jeg antager, at det ikke er lykkedes det ærede Medlem ved sin udkastede Betragtning at bevirke noget varigt Indtryk. Naar det af det samme ærede Medlem blev udtalt, at vi skulle vente et Aarstid endnu med at slaae en Linie fast, indtil man kunde faae Linierne bedre undersøgte, saa troer jeg ikke, at der foreligger nogen tilstrækkelig Grund for en saadan Udsættelse. Det er af den ærede Indenrigsminister fremhævet, at da det nu lakker med Ender af andre Jernbanebygninger, har det betydelig Interesse, at kunne fortsætte med de kommende Baner, da man agter for en væsentligere Deel at benytte det samme Personale og det samme Materiel, og